

waarnemingen vogelwerkgroep 2016

Januari/februari 2016

Zou het dezelfde groep van twintig sijzen zijn die in november in het Reigersbos is gezien en nu in februari weer? Het is in elk geval gezellig. In dit deel van het land zijn sijzjes echte wintergasten; broeden doen ze bij voorkeur in naaldbossen. Nog zo'n wintergast is de koperwiek: in het Landgoedbos is een groepje van 15 van deze fraaie lijsterachtigen gespot.

De overwinterende smienten zijn nog steeds met een paar honderd. IJsvogel en grote zilverreiger lieten zich ook in februari weer zien. Een van de Carolina-eenden (een kleurrijke exotische soort, ongetwijfeld ontsnapt uit gevangenschap) die vorig voorjaar in het polderpark hebben gebroed, is nu ook weer in beeld.

En in januari is er een vogel in het park gespot waar menig vogelaarshart sneller van gaat kloppen: een roerdomp!

Maart 2016

Maart is in de vogelwereld een overgangperiode: veel wintergasten zijn er nog, terwijl intussen de eerste zomergasten arriveren en de standvogels al volop in de weer zijn met het bouwen van nesten. In maart houden we dan ook de laatste wintervogeltelling en de eerste vroege ochtendronde om de broedvogels te inventariseren.

De smienten die met een paar honderd in het park overwinteren, hebben nog geen haast om naar hun broedgebieden op de toendra te vertrekken. Er hangen ook nog steeds koperwieken en sijzen rond.

Het baggerdepot ten noorden van de moerastuin is een echt wetland in het klein aan het worden, met bijbehorende soortenrijkdom. We zagen er tientallen grauwe ganzen (voor hen is het broedseizoen allang begonnen) in gezelschap van één toendrarietgans, een nieuwe soort voor Cronesteyn. Ook slobenden en wintertalingen komen op het baggerdepot af, net als de tureluurs en andere weidevogels die op de drassige grond veel makkelijker voedsel kunnen vinden dan op de droog gehouden weiden. De carolina-eend, langzamerhand een vertrouwde verschijning op Cronesteyn, heeft nu aansluiting gevonden bij een paartje nijlganzen.

De ooievaars laten zich af en toe op het nest bewonderen en ook de lepelaars zijn weer gearriveerd. Standvogels als de ijsvogel en de staartmees zijn druk bezig met het inrichten van hun nest. De rietgors zit weer te krassen in het riet; het gaat nog even duren voordat hij gezelschap krijgt van rietzangers en kleine karekieten.

De roofvogels zijn dit voorjaar goed vertegenwoordigd in het park: er is een paartje sperwer en een paartje buizerd gesignaleerd.

Tot slot een spannende nieuwe soort in het park: er is een patrijs gezien, we zijn heel benieuwd hoe dat verder gaat!

April/Mei 2016

Het voorjaar is eindelijk in volle hevigheid losgebarsten, ook in devogelwereld. De eerste zomergast die zich weer in het park laat horen is de tjiftjaf, die meestal voor half maart arriveert. Daarna volgen dan vrij snel de zwartkop en de fitis en in de loop van het voorjaar ook tuinfluiter, grasmus, braamsluiper, kleine karekiet, rietzanger en bosrietzanger. Althans, dat is het verhaal voor wat betreft de zomerse zangvogeltjes die we in Cronesteyn meestal aantreffen (en zo ook dit jaar); de weidevogels zijn natuurlijk ook zomergasten. Maar dit jaar lijkt het nogal stil in het weiland.

In april deden twee blauwborsten op doortocht het park even aan. Zewaren na een paar dagen weer vertrokken, maar ook zo'n kort verblijf bewijst de waarde van Cronesteyn voor vogels: tijdens de trek zijn er ook veilige en voedselrijke tussenstations nodig.

Op het baggerdepot ten noorden van de moerastuin was het in april nogaleen spektakel. Wintertaling, kleine plevier en watersnip waren al eens eerder in het park gesignaleerd, maar de steltkluut die zich dagenlang liet bewonderen was uniek en bleek een attractie voor vogelaars uit de zeer wijde omgeving.

Intussen wordt er door de meeste soorten serieus gebroed of zijn de jongen zelfs al het nest uit. Er zijn weer twee ijsvogelnesten bewoond, er is een torenvalkenkast bezet en overall zie je jonge ganzen, zwanen en eenden. Tot onze vreugde zit er eindelijk weer een bewoond boerenzwaluwnest bij de Tuin van de Smid en zijn ook de ooievaars (hebben inmiddels een jong gekregen) en de lepelaars (hopelijk minstens drie paar) aan het broeden.

Maar één vogel stelt ons voor een raadsel dit jaar: de holeduif. We horen hun bescheiden 'woe woe' al vele jaren in het park en het leek heel goed met ze te gaan. Vorig jaar zaten er maar liefst vier territoria in het Landgoedbos en twee in het Reigersbos; dit jaar lijken ze van de aardbodem te zijn verdwenen.

Tot slot een spannende nieuwe soort in het park: er is een patrijs gezien, we zijn heel benieuwd hoe dat verder gaat!

November 2016

Langzamerhand neemt de herfst bezit van het park. Als je aan de zuidkant over de weilanden uitkijkt, zie je het landgoedbos in prachtige kleuren op de achtergrond. De wintergasten beginnen te arriveren: enige tientallen Canadese ganzen, een paar dozijn krakeenden en honderdvijftig smienten zijn de kwartiermakers voor de soortgenoten die nog zullen volgen. De buizerds die je nu in het park ziet, zijn niet per se dezelfde als die er in het voorjaar broeden: 's winters krijgen we er altijd wintergasten bij.

De meerkoeten die elkaar in het voorjaar de sloot uit vechten, zijn nu weer heel sociaal en vormen grote gezellige groepen van zwarte bolletjes in het weiland. En dan zijn er nog de vogels die je alleen in de herfst en winter in het park ziet: de sierlijke witte verschijning van de grote zilverreiger en charmante vogeltjes als de kneu en de grote gele kwikstaart die komen profiteren van de voedselrijkdom in Cronesteyn.